

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 861 คน และได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 274 คน โดยนำข้อมูลที่นำมาทำการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตร เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (ตาราง 2 – 18)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (ตาราง 19 – 28)

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (ตาราง 29 – ตาราง 114)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัยและคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (ตาราง 115 - 116)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 274 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	128	46.7
หญิง	146	53.3
รวม	274	100

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และเป็นเพศหญิงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18	12	4.4
19	59	21.5
20	66	24.1
21	56	20.4
22	38	13.9
23	34	12.4
24	9	3.3
รวม	274	100

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาคือ อายุ 19 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ลำดับถัดมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	85	31.0
2	81	29.6
3	54	19.7
4	54	19.7
รวม	274	100

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุด โดยมีจำนวนชั้นปีละ 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	28.1
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	51.1
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	16.8
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ)	11	4.0
รวม	274	100

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมากที่สุด โดยมีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ลำดับถัดมาคือ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
น้อยกว่า 2.00	15	5.5	2.91	0.48
2.00 - 2.49	31	11.3		
2.50 - 2.99	100	36.5		
3.00 - 3.49	95	34.7		
3.50 ขึ้นไป	33	12.0		
รวม	274	100		

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
น้อยกว่า 2.00	10	3.6	2.82	0.43
2.00 - 2.49	52	19.0		
2.50 - 2.99	114	41.6		
3.00 - 3.49	80	29.2		
3.50 ขึ้นไป	18	6.6		
รวม	274	100		

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 2.00 – 2.49 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกคนโต	84	30.7
ลูกคนกลาง	34	12.4
ลูกคนเล็ก	81	29.6
ลูกคนเดียว	75	27.4
รวม	274	100

จากตาราง 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนโตมากที่สุด โดยมีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาเป็นลูกคนเล็กซึ่งมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียวจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และลูกคนกลางจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	158	57.7
ญาติพี่น้อง	14	5.1
เฉพาะบิดา	3	1.1
เฉพาะมารดา	22	8.0
เพื่อน	50	18.2
อยู่คนเดียว	27	9.9
รวม	274	100

จากตาราง 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	220	80.3
แยกกันอยู่	42	15.3
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	12	4.4
รวม	274	100

จากตาราง 10 พบว่าสถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และบิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	101	36.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	5.8
พนักงานบริษัทเอกชน	18	6.6
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	28.1
เกษตรกร	25	9.1
รับจ้าง	21	7.7
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	2.9
อื่นๆ	8	2.9
รวม	274	100

จากตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพข้าราชการมากที่สุด โดยมีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ลำดับถัดมาคือ อาชีพเกษตรกรมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	66	24.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	6.2
พนักงานบริษัทเอกชน	19	6.9
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	31.0
เกษตรกร	16	5.8
รับจ้าง	25	9.1
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	15.3
อื่นๆ	4	1.5
รวม	274	100

จากตาราง 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ อาชีพข้าราชการมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 ลำดับถัดมาคือ อาชีพแม่บ้าน/ว่างงานมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 4 คน	87	31.8
5 - 9 คน	104	38.0
10 คนขึ้นไป	83	30.3
รวม	274	100

จากตาราง 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-9 คน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยทำ	41	15.0
ไม่เคยทำ	233	85.0
รวม	274	100

จากตาราง 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	106	38.7
ไม่เคย	168	61.3
รวม	274	100

จากตาราง 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศึกษามีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศึกษามีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	235	85.8
ไม่เคย	39	14.2
รวม	274	100

จากตาราง 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	1.1
ไม่เต็มใจ	6	2.2
เฉย ๆ	78	28.5
เต็มใจ	150	54.7
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	13.5
รวม	274	100

จากตาราง 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ ระดับเฉย ๆ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 ลำดับถัดมาคือ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	68	24.8
ไม่เคย	206	75.2
รวม	274	100

จากตาราง 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยมีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8

ส่วนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ตาราง 19 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	2 (0.7)	1 (0.4)	24 (8.8)	131 (47.8)	91 (33.2)	25 (9.1)	0.84	4.40 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	0 (0.0)	2 (0.7)	17 (6.2)	123 (44.9)	94 (34.3)	38 (13.9)	0.83	4.54 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	6 (2.2)	30 (10.9)	82 (29.9)	102 (37.2)	45 (16.4)	9 (3.3)	1.05	3.65 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.20 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยการเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน และอุปนิสัยย่อยการแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และ 4.40 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

ตาราง 20 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การทำงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	0 (0.0)	16 (5.8)	52 (19.0)	128 (46.7)	67 (24.5)	11 (4.0)	0.91	4.02 (ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน นั้น คำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคน ที่ฉันกำลังทำงานให้	0 (0.0)	1 (0.4)	39 (14.2)	124 (45.3)	91 (33.2)	19 (6.9)	0.82	4.32 (ค่อนข้างมาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0 (0.0)	7 (2.6)	26 (9.5)	108 (39.4)	102 (37.2)	31 (11.3)	0.91	4.45 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.26 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยนั้น ทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนอุปนิสัยย่อยเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ และอุปนิสัยย่อยฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และ 4.02 ตามลำดับ

ตาราง 21 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	0 (0.0)	7 (2.6)	29 (10.6)	83 (30.3)	101 (36.9)	54 (19.7)	1.00	4.61 (มาก)
ฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่ง ที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	1 (0.4)	5 (1.8)	27 (9.9)	100 (36.5)	99 (36.1)	42 (15.3)	0.95	4.52 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	2 (0.7)	4 (1.5)	29 (10.6)	120 (43.8)	94 (34.3)	25 (9.1)	0.90	4.37 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.50 (มาก)

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ อุปนิสัยย่อยฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ และอุปนิสัยย่อยฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 4.52 และ 4.37 ตามลำดับ

ตาราง 22 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้น ด้วยจุดหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0 (0.0)	8 (2.9)	37 (13.5)	91 (33.2)	76 (27.7)	62 (22.6)	1.07	4.54 (มาก)
ฉันจัดการและตระเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.4)	10 (3.6)	61 (22.3)	119 (43.4)	63 (23.0)	20 (7.3)	0.96	4.07 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	7 (2.6)	14 (5.1)	83 (30.3)	99 (36.1)	50 (18.2)	21 (7.7)	1.10	3.85 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.15 (ค่อนข้างมาก)

จากตาราง 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมาย
ในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยนั้นรู้ว่าฉัน
ต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54
อุปนิสัยย่อยจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือ
แบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการอะไรให้
สำเร็จมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ 3.85 ตามลำดับ

ตาราง 23 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำ
ตามลำดับความสำคัญ

อุปนิสัยที่ 3 การทำ ตามลำดับความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	8 (2.9)	17 (6.2)	87 (31.8)	109 (39.8)	47 (17.2)	6 (2.2)	1.00	3.69 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่างๆ ที่สำคัญที่ต้อง ทำในชีวิตหายไป เพราะกิจกรรมที่ วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละ วัน	4 (1.5)	10 (3.6)	52 (19.0)	129 (47.1)	62 (22.6)	17 (6.2)	0.97	4.04 (ค่อนข้าง มาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมายและ เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วย ให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่ วางไว้ในชีวิต	0 (0.0)	8 (2.9)	30 (10.9)	122 (44.5)	85 (31.0)	29 (10.6)	0.92	4.35 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.03 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่รบกวนวุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน และอุปนิสัยย่อยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และ 3.69 ตามลำดับ

ตาราง 24 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบ
ชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิด แบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จของผู้อื่น เท่าๆ กับของฉันเอง	2 (0.7)	8 (2.9)	40 (14.6)	131 (47.8)	71 (25.9)	22 (8.0)	0.94	4.19 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	0 (0.0)	5 (1.8)	19 (6.9)	99 (36.1)	106 (38.7)	45 (16.4)	0.90	4.61 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	0 (0.0)	6 (2.2)	21 (7.7)	112 (40.9)	95 (34.7)	40 (14.6)	0.91	4.52 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.44 (มาก)

จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่นและอุปนิสัยย่อยเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และ 4.52 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเองมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

ตาราง 25 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การ เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของผู้อื่น	5 (1.8)	6 (2.2)	33 (12.0)	109 (39.8)	73 (26.6)	48 (17.5)	1.09	4.40 (มาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	2 (0.7)	3 (1.1)	27 (9.9)	116 (42.3)	90 (32.8)	36 (13.1)	0.93	4.45 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	2 (0.7)	0 (0.0)	27 (9.9)	119 (43.4)	94 (34.3)	32 (11.7)	0.88	4.46 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.43 (มาก)

จากตาราง 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น อุปนิสัยย่อยฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 4.45 และ 4.40 ตามลำดับ

ตาราง 26 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การพินิจพลัง
ประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การพินิจ พลังประสานความ ต่าง	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	2 (0.7)	3 (1.1)	30 (10.9)	132 (48.2)	78 (28.5)	29 (10.6)	0.90	4.34 (มาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่และดีกว่า	3 (1.1)	4 (1.5)	52 (19.0)	118 (43.1)	71 (25.9)	26 (9.5)	0.98	4.20 (ค่อนข้าง ข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	2 (0.7)	9 (3.3)	48 (17.5)	133 (48.5)	64 (23.4)	18 (6.6)	0.93	4.10 (ค่อนข้าง ข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.21 (ค่อนข้าง ข้างมาก)

จากตาราง 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การพินิจพลังประสานความต่าง
อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญ
และค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34
ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหา
ที่แปลกใหม่และดีกว่า และอุปนิสัยย่อยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ย
อุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 4.10 ตามลำดับ

ตาราง 27 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางการและ ความเป็นอยู่ที่ดีของ ฉัน	1 (0.4)	6 (2.2)	45 (16.4)	94 (34.3)	79 (28.8)	49 (17.9)	1.05	4.43 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมาก ที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2 (0.7)	7 (2.6)	17 (6.2)	98 (35.8)	95 (34.6)	55 (20.1)	1.00	4.61 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 (0.4)	0 (0.0)	24 (8.8)	86 (31.4)	83 (30.3)	80 (29.2)	0.99	4.79 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.61 (มาก)

จากตาราง 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันใช้เวลาในการหาความหมายและมีความสุขในชีวิต อุปนิสัยย่อยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางการและความเป็นอยู่ที่ดีของฉันมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 4.61 และ 4.43 ตามลำดับ

ตาราง 28 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	0 (0.0)	4 (1.5)	19 (6.9)	112 (40.9)	126 (46.0)	13 (4.7)	0.57	4.32 (ค่อนข้าง มาก)
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	1 (0.4)	1 (0.4)	15 (5.5)	105 (38.3)	131 (47.8)	21 (7.7)	0.58	4.42 (มาก)
ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพผลยิ่ง	0 (0.0)	2 (0.7)	14 (5.1)	114 (41.6)	132 (42.8)	12 (4.4)	0.52	4.34 (มาก)

จากตาราง 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และ 4.34 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

ตาราง 29 สรุปค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และอุปนิสัย 7 ประการของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แยกแสดงรายอุปนิสัย

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	4.20	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต	4.26	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	4.50	มาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	4.15	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	4.03	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	4.44	มาก
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา	4.43	มาก
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	4.21	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	4.61	มาก

จากตาราง 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 4.44 4.43 และ 4.61 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 4.26 4.15 4.03 และ 4.21 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ
สมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 30 เลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
หลักสูตร	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	31	32	33	34	35
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	81	82	83	84	85

หมายเหตุ A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์,

B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 31ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเพศ

31ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	128	4.13	0.626	0.055
หญิง	146	4.26	0.655	0.054

31ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.052	.819	-1.648	272	.100

จากตาราง 31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .819 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบ

ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .100 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 32ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

32ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	128	4.26	0.655	0.058
หญิง	146	4.27	0.676	0.056

32ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.178	.673	-0.144	272	.886

จากตาราง 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .673 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .886 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 33ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามเพศ

33ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	128	4.39	0.536	0.047
หญิง	146	4.26	0.595	0.049

33 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.053	.306	1.773	272	.077

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .306 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .077 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 34ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเพศ
34ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	128	4.50	0.621	0.055
หญิง	146	4.38	0.626	0.052

34ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.180	.278	1.517	272	.130

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .278 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .130 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 35ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามเพศ

35ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	128	4.41	0.514	0.045
หญิง	146	4.29	0.556	0.046

35ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.139	.145	1.778	272	.077

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .145 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .077 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 36ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอายุ
36ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	71	4.32	0.601	0.071
20 ปี	66	4.19	0.558	0.069
21 ปี	56	4.10	0.710	0.095
22 ปี	38	4.21	0.686	0.111
23 ปีขึ้นไป	43	4.13	0.702	0.107

36ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.656	4	269	.033

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่ง

น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 37ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

37ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	71	4.32	0.684	0.081
20 ปี	66	4.25	0.662	0.081
21 ปี	56	4.27	0.689	0.092
22 ปี	38	4.18	0.665	0.108
23 ปีขึ้นไป	43	4.26	0.629	0.096

37ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.057	4	269	.994

37ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.471	4	0.118	0.263	.901
ภายในกลุ่ม	120.323	269	0.447		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย
แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า
Sig. เท่ากับ .994 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0'
ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้
ค่า Sig. เท่ากับ .901 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0
ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 38ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตามอายุ
38ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	71	4.23	0.565	0.067
20 ปี	66	4.39	0.532	0.065
21 ปี	56	4.40	0.588	0.078
22 ปี	38	4.21	0.667	0.108
23 ปีขึ้นไป	43	4.36	0.507	0.077

38ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.113	4	269	.351

38ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.819	4	0.455	1.406	.232
ภายในกลุ่ม	86.982	269	0.323		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .351 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .232 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 39ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอายุ

39ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	71	4.45	0.786	0.093
20 ปี	66	4.51	0.554	0.068
21 ปี	56	4.41	0.563	0.075
22 ปี	38	4.42	0.621	0.101
23 ปีขึ้นไป	43	4.36	0.512	0.078

39ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.636	4	269	.166

39ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.635	4	0.159	0.403	.807
ภายในกลุ่ม	105.953	269	0.394		
รวม	106.588	273			

จากตาราง 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .166 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .807 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 40ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
จำแนกตามอายุ

40ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	71	4.31	0.619	0.073
20 ปี	66	4.42	0.504	0.062
21 ปี	56	4.36	0.502	0.067
22 ปี	38	4.29	0.567	0.092
23 ปีขึ้นไป	43	4.34	0.478	0.073

40ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.855	4	269	.491

40ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.598	4	0.149	0.511	.728
ภายในกลุ่ม	78.726	269	0.293		
รวม	79.324	273			

จากตาราง 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า
Sig. เท่ากับ .491 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0'
ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้
ค่า Sig. เท่ากับ .728 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0
ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 41ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามชั้นปี 41ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	85	4.22	0.541	0.059
ปีที่ 2	81	4.11	0.666	0.074
ปีที่ 3	54	4.22	0.692	0.094
ปีที่ 4	54	4.28	0.708	0.096

41ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.855	3	270	.038

จากตาราง 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.

เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 42ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามชั้นปี

42ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	85	4.25	0.665	0.072
ปีที่ 2	81	4.23	0.707	0.078
ปีที่ 3	54	4.31	0.679	0.092
ปีที่ 4	54	4.30	0.598	0.081

42ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.489	3	270	.690

42ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.327	3	0.109	0.244	.865
ภายในกลุ่ม	120.467	270	0.446		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .690 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .865 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 43ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนเองตามชั้นปี
43ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	85	4.18	0.540	0.058
ปีที่ 2	81	4.40	0.560	0.062
ปีที่ 3	54	4.41	0.627	0.085
ปีที่ 4	54	4.35	0.547	0.074

43ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.781	3	270	.506

43ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.502	3	0.834	2.609	.052
ภายในกลุ่ม	86.299	270	0.320		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนเองสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนเองต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .506 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .052 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนเองไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 44ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี
44ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	85	4.34	0.617	0.067
ปีที่ 2	81	4.47	0.602	0.067
ปีที่ 3	54	4.56	0.504	0.069
ปีที่ 4	54	4.36	0.564	0.077

44ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.776	3	270	.508

44ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.968	3	0.656	1.940	.123
ภายในกลุ่ม	91.334	270	0.338		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
 อุนิซัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับ
 กลุ่มอุนิซัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.
 เท่ากับ .508 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
 ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิซัยได้ค่า
 Sig. เท่ากับ .123 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
 นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุนิซัย
 เพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่
 แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุนิซัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ
 ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่
 แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุนิซัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่
 แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุนิซัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 45ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
จำแนกตามชั้นปี

45ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	85	4.23	0.531	0.058
ปีที่ 2	81	4.39	0.521	0.058
ปีที่ 3	54	4.45	0.500	0.068
ปีที่ 4	54	4.32	0.518	0.070

45ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.128	3	270	.943

45ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.952	3	0.651	2.411	.067
ภายในกลุ่ม	72.856	270	0.270		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .943 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .067 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 46ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามหลักสูตร

46ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	4.17	0.634	0.072
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	4.17	0.667	0.056
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	4.36	0.602	0.089
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	11	4.00	0.516	0.156

46ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.010	3	270	.389

46ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.711	3	0.570	1.382	.249
ภายในกลุ่ม	111.444	270	0.413		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ) มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .389 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .249 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 47ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามหลักสูตร

47ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	4.20	0.660	0.07
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	4.29	0.644	0.054
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	4.36	0.746	0.110
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	11	3.91	0.518	0.156

47ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.932	3	270	.426

47ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.229	3	0.743	1.692	.169
ภายในกลุ่ม	118.565	270	0.439		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ) มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .426 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .169 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 48ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลจำแนกตาม
หลักสูตร
48ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	4.28	0.454	0.052
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	4.34	0.625	0.053
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	4.36	0.620	0.091
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	11	4.23	0.333	0.100

48ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.095	3	270	.027

จากตาราง 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ) มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 49ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามหลักสูตร

49ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	4.36	0.549	0.062
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	4.44	0.617	0.052
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	4.54	0.580	0.086
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	11	4.27	0.308	0.093

49ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.103	3	270	.348

49ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.281	3	0.427	1.253	.291
ภายในกลุ่ม	92.021	270	0.341		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ) มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .348 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .291 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 50ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
จำแนกตามหลักสูตร

50ก ค่าทางสถิติทั่วไป

หลักสูตร	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รัฐศาสตรบัณฑิต	77	4.28	0.461	0.053
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	140	4.35	0.567	0.048
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	46	4.42	0.522	0.077
รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ)	11	4.22	0.279	0.084

50ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.602	3	270	.189

50ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.802	3	0.267	0.975	.405
ภายในกลุ่ม	74.006	270	0.274		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคพิเศษ) มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการ

ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .405 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่ศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 51ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

51ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	15	4.04	0.616	0.159
2.00 – 2.49	31	4.00	0.672	0.121
2.50 – 2.99	100	4.20	0.645	0.064
3.00 – 3.49	95	4.25	0.608	0.062
3.50 ขึ้นไป	33	4.30	0.714	0.124

51ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.326	4	269	.860

51ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.147	4	0.537	1.301	.270
ภายในกลุ่ม	111.008	269	0.413		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .860 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .270 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 52ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

52ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	15	4.07	0.703	0.182
2.00 – 2.49	31	4.00	0.830	0.149
2.50 – 2.99	100	4.27	0.603	0.060
3.00 – 3.49	95	4.39	0.643	0.066
3.50 ขึ้นไป	33	4.22	0.660	0.115

52ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.607	4	269	.173

52ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.383	4	1.096	2.532	.041
ภายในกลุ่ม	116.410	269	0.433		
รวม	120.794	273			

52ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	0.067	0.207	.748
	2.50 – 2.99	-0.200	0.182	.273
	3.00 – 3.49	-0.326	0.183	.075
	3.50 ขึ้นไป	-0.156	0.205	.448
2.00 – 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.067	0.207	.748
	2.50 – 2.99	-0.267	0.135	.050*
	3.00 – 3.49	-0.393	0.136	.004*
	3.50 ขึ้นไป	-0.222	0.164	.178
2.50 – 2.99	น้อยกว่า 2.00	0.200	0.182	.273
	2.00 – 2.49	0.267	0.135	.050*
	3.00 – 3.49	-0.126	0.094	.181
	3.50 ขึ้นไป	0.044	0.132	.737
3.00 – 3.49	น้อยกว่า 2.00	0.326	0.183	.075
	2.00 – 2.49	0.393	0.136	.004*
	2.50 – 2.99	0.126	0.094	.181
	3.50 ขึ้นไป	0.171	0.133	.200
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	0.156	0.205	.448
	2.00 – 2.49	0.222	0.164	.178
	2.50 – 2.99	-0.044	0.132	.737
	3.00 – 3.49	-0.171	0.133	.200

จากตาราง 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .173 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5

ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึ่นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับอุปนัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00–2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.50–2.99 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00–2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำสุดช่วง 3.00–3.49

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 53ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ขณะส่วนตนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

53ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	15	3.88	0.542	0.140
2.00 – 2.49	31	4.08	0.709	0.127
2.50 – 2.99	100	4.36	0.493	0.049
3.00 – 3.49	95	4.39	0.549	0.056
3.50 ขึ้นไป	33	4.44	0.596	0.104

53ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.072	4	269	.371

53ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.842	4	1.461	4.736	.001
ภายในกลุ่ม	82.958	269	0.308		
รวม	88.800	273			

53ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	-0.203	0.175	.853
	2.50 – 2.99	-0.481	0.154	.047*
	3.00 – 3.49	-0.513	0.154	.028*
	3.50 ขึ้นไป	-0.567	0.173	.032*
2.00 – 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.203	0.175	.853
	2.50 – 2.99	-0.278	0.114	.206
	3.00 – 3.49	-0.310	0.115	.126
	3.50 ขึ้นไป	-0.364	0.139	.147
2.50 – 2.99	น้อยกว่า 2.00	0.481	0.154	.047*
	2.00 – 2.49	0.278	0.114	.206
	3.00 – 3.49	-0.031	0.080	.997
	3.50 ขึ้นไป	0.085	0.111	.965
3.00 – 3.49	น้อยกว่า 2.00	0.513	0.154	.028*
	2.00 – 2.49	0.310	0.115	.126
	2.50 – 2.99	0.031	0.080	.997
	3.50 ขึ้นไป	-0.054	0.112	.994
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	0.567	0.173	.032*
	2.00 – 2.49	0.364	0.139	.147
	2.50 – 2.99	0.085	0.111	.965
	3.00 – 3.49	0.054	0.112	.994

จากตาราง 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .371 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการ

ทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการ เปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยราย คู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย ล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 54ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

54ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	15	4.31	0.596	0.154
2.00 – 2.49	31	4.20	0.839	0.151
2.50 – 2.99	100	4.44	0.513	0.051
3.00 – 3.49	95	4.47	0.536	0.055
3.50 ขึ้นไป	33	4.50	0.612	0.106

54ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.095	4	269	.082

54ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.197	4	0.549	1.621	.169
ภายในกลุ่ม	91.106	269	0.339		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .082 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .169 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา
ต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค
การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค
การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 55ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

55ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	15	4.05	0.499	0.129
2.00 – 2.49	31	4.13	0.722	0.130
2.50 – 2.99	100	4.36	0.456	0.046
3.00 – 3.49	95	4.40	0.481	0.049
3.50 ขึ้นไป	33	4.43	0.562	0.098

55ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.903	4	269	.110

55ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.225	4	0.806	3.029	.018
ภายในกลุ่ม	71.583	269	0.266		
รวม	74.807	273			

55ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	-0.077	0.162	.637
	2.50 – 2.99	-0.310	0.143	.031*
	3.00 – 3.49	-0.341	0.143	.018*
	3.50 ขึ้นไป	-0.380	0.161	.019*
2.00 – 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.077	0.162	.637
	2.50 – 2.99	-0.233	0.106	.029*
	3.00 – 3.49	-0.264	0.107	.014*
	3.50 ขึ้นไป	-0.303	0.129	.019*
2.50 – 2.99	น้อยกว่า 2.00	0.310	0.143	.031*
	2.00 – 2.49	0.233	0.106	.029*
	3.00 – 3.49	-0.031	0.074	.673
	3.50 ขึ้นไป	0.070	0.104	.496
3.00 – 3.49	น้อยกว่า 2.00	0.341	0.143	.018*
	2.00 – 2.49	0.264	0.107	.014*
	2.50 – 2.99	0.031	0.074	.673
	3.50 ขึ้นไป	-0.039	0.104	.706

55ง (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	0.380	0.161	.019*
	2.00 – 2.49	0.304	0.129	.019*
	2.50 – 2.99	0.070	0.104	.496
	3.00 – 3.49	0.039	0.104	.706

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .110 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 คู่ที่ 2 คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 คู่ที่ 3 คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป คู่ที่ 4 คือ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 คู่ที่ 5 คือ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 และคู่ที่ 6 คือ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 56ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

56ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	10	4.20	0.571	0.180
2.00 – 2.49	52	4.08	0.710	0.098
2.50 – 2.99	114	4.18	0.610	0.057
3.00 – 3.49	80	4.27	0.655	0.073
3.50 ขึ้นไป	18	4.31	0.651	0.154

56ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.569	4	269	.685

56ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.416	4	0.354	0.852	.493
ภายในกลุ่ม	111.740	269	0.415		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .685 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .493 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงทัศนคติในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงทัศนคติในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงทัศนคติในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 57ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

57ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	10	4.23	0.472	0.149
2.00 – 2.49	52	4.10	0.675	0.094
2.50 – 2.99	114	4.26	0.678	0.064
3.00 – 3.49	80	4.41	0.654	0.073
3.50 ขึ้นไป	18	4.11	0.605	0.143

57ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.609	4	269	.657

57ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.551	4	0.888	2.037	.090
ภายในกลุ่ม	117.242	269	0.436		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .657 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .090 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 58ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

58ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	10	4.09	0.403	0.128
2.00 – 2.49	52	4.14	0.589	0.082
2.50 – 2.99	114	4.29	0.589	0.055
3.00 – 3.49	80	4.50	0.528	0.059
3.50 ขึ้นไป	18	4.42	0.459	0.108

58ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.470	4	269	.758

58ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.880	4	1.220	3.910	.004
ภายในกลุ่ม	83.921	269	0.312		
รวม	88.800	273			

58ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ช่วงเกรดเฉลี่ย สะสม (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย สะสม (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	-0.051	0.193	.999
	2.50 – 2.99	-0.197	0.184	.887
	3.00 – 3.49	-0.403	0.187	.330
	3.50 ขึ้นไป	-0.325	0.220	.703
2.00 – 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.051	0.193	.999
	2.50 – 2.99	-0.146	0.094	.655
	3.00 – 3.49	-0.352	0.100	.015*
	3.50 ขึ้นไป	-0.274	0.153	.523
2.50 – 2.99	น้อยกว่า 2.00	0.197	0.184	.887
	2.00 – 2.49	0.146	0.094	.655
	3.00 – 3.49	-0.206	0.081	.175
	3.50 ขึ้นไป	-0.128	0.142	.936
3.00 – 3.49	น้อยกว่า 2.00	0.403	0.187	.330
	2.00 – 2.49	0.352	0.100	.015*
	2.50 – 2.99	0.206	0.081	.175
	3.50 ขึ้นไป	0.078	0.146	.991

58ง (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ย สะสม (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย สะสม (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	0.325	0.220	.703
	2.00 – 2.49	0.274	0.153	.523
	2.50 – 2.99	0.128	0.142	.936
	3.00 – 3.49	-0.078	0.146	.991

จากตาราง 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .110 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึนักศึกษา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 กับ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 59ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

59ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	10	4.31	0.532	0.168
2.00 – 2.49	52	4.32	0.671	0.093
2.50 – 2.99	114	4.37	0.596	0.056
3.00 – 3.49	80	4.55	0.507	0.057
3.50 ขึ้นไป	18	4.56	0.526	0.124

59ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.550	4	269	.699

59ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.591	4	0.648	1.921	.107
ภายในกลุ่ม	90.711	269	0.337		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม

ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .699 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .107 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 60ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

60ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	10	4.18	0.425	0.134
2.00 – 2.49	52	4.21	0.564	0.078
2.50 – 2.99	114	4.30	0.544	0.051
3.00 – 3.49	80	4.48	0.470	0.052
3.50 ขึ้นไป	18	4.44	0.420	0.099

60ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.439	4	269	.780

60ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.045	4	0.761	2.854	.024
ภายในกลุ่ม	71.762	269	0.267		
รวม	74.807	273			

60ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	-0.026	0.178	.884
	2.50 – 2.99	-0.121	0.170	.479
	3.00 – 3.49	-0.298	0.173	.087
	3.50 ขึ้นไป	-0.256	0.204	.211
2.00 – 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.026	0.178	.884
	2.50 – 2.99	-0.095	0.086	.275
	3.00 – 3.49	-0.272	0.092	.003*
	3.50 ขึ้นไป	-0.230	0.141	.105
2.50 – 2.99	น้อยกว่า 2.00	0.121	0.170	.479
	2.00 – 2.49	0.095	0.086	.275
	3.00 – 3.49	-0.177	0.075	.020*
	3.50 ขึ้นไป	-0.135	0.131	.304

60ง (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
3.00 – 3.49	น้อยกว่า 2.00	0.298	0.173	.087
	2.00 – 2.49	0.272	0.092	.003*
	2.50 – 2.99	0.177	0.075	.020*
	3.50 ขึ้นไป	0.042	0.135	.755
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	0.256	0.204	.211
	2.00 – 2.49	0.230	0.141	.105
	2.50 – 2.99	0.135	0.131	.304
	3.00 – 3.49	-0.042	0.135	.755

จากตาราง 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .780 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ๓ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 61ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

61ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	84	4.34	0.622	0.068
ลูกคนกลาง	34	4.19	0.539	0.092
ลูกคนเล็ก	81	4.12	0.680	0.076
ลูกคนเดียว	75	4.13	0.657	0.076

61ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.215	3	270	.305

61ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.540	3	0.847	2.067	.105
ภายในกลุ่ม	110.615	270	0.410		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .305 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .105 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 62ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

62ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	84	4.41	0.641	0.070
ลูกคนกลาง	34	4.29	0.517	0.089
ลูกคนเล็ก	81	4.20	0.747	0.083
ลูกคนเดียว	75	4.16	0.640	0.074

62ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.471	3	270	.017

จากตาราง 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 63-ก ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

63ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	84	4.33	0.602	0.066
ลูกคนกลาง	34	4.36	0.565	0.097
ลูกคนเล็ก	81	4.26	0.613	0.068
ลูกคนเดียว	75	4.37	0.487	0.056

63ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.327	3	270	.266

63ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.551	3	0.184	0.562	.641
ภายในกลุ่ม	88.250	270	0.327		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .266 ซึ่งมากกว่า

ระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูล ทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .641 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 64ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามลำดับ การเป็นบุตรในครอบครัว

64ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	84	4.51	0.534	0.058
ลูกคนกลาง	34	4.32	0.580	0.099
ลูกคนเล็ก	81	4.30	0.679	0.075
ลูกคนเดียว	75	4.50	0.507	0.058

64ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.800	3	270	.495

64ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.707	3	0.902	2.689	.047
ภายในกลุ่ม	90.595	270	0.336		
รวม	93.302	273			

64ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว (I)	ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ลูกคนโต	ลูกคนกลาง	0.193	0.118	.103
	ลูกคนเล็ก	0.211	0.090	.020*
	ลูกคนเดียว	0.011	0.092	.909
ลูกคนกลาง	ลูกคนโต	-0.193	0.118	.103
	ลูกคนเล็ก	0.019	0.118	.875
	ลูกคนเดียว	-0.182	0.120	.129
ลูกคนเล็ก	ลูกคนโต	-0.211	0.090	.020*
	ลูกคนกลาง	-0.019	0.118	.875
	ลูกคนเดียว	-0.201	0.093	.031*

64ง (ต่อ)

ลำดับการเป็น บุตรในครอบครัว (I)	ลำดับการเป็น บุตรในครอบครัว (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ลูกคนเดียว	ลูกคนโต	-0.011	0.092	.909
	ลูกคนกลาง	0.182	0.120	.129
	ลูกคนเล็ก	0.201	0.093	.031*

จากตาราง 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .495 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .047 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึ่นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่เป็นลูกคนโตกับนักศึกษาที่เป็นลูกคนเล็ก และนักศึกษาที่เป็นลูกคนเล็กกับนักศึกษาที่เป็นลูกคนเดียว

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพแตกต่างกัน

ตาราง 65ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

65ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	84	4.38	0.513	0.056
ลูกคนกลาง	34	4.30	0.520	0.089
ลูกคนเล็ก	81	4.25	0.599	0.066
ลูกคนเดียว	75	4.40	0.440	0.051

65ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.459	3	270	.226

65ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.097	3	0.366	1.340	.262
ภายในกลุ่ม	73.710	270	0.273		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า

Sig. เท่ากับ .226 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ ค่า Sig. เท่ากับ .262 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 66ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามบุคคล ที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

66ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	158	4.22	0.592	0.047
ญาติพี่น้อง	14	3.88	0.635	0.170
เฉพาะบิดา	3	3.78	0.385	0.222
เฉพาะมารดา	22	3.97	0.734	0.156
เพื่อน	50	4.29	0.703	0.099
อยู่คนเดียว	27	4.28	0.714	0.137

66ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.935	5	268	.459

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.747	5	0.749	1.836	.106
ภายในกลุ่ม	109.408	268	0.408		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .459 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .106 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงอารมณ์ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 67ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

67ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	158	4.32	0.674	0.054
ญาติพี่น้อง	14	3.90	0.591	0.158
เฉพาะบิดา	3	4.33	0.577	0.333
เฉพาะมารดา	22	4.26	0.776	0.165
เพื่อน	50	4.25	0.627	0.089
อยู่คนเดียว	27	4.15	0.609	0.117

67ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.414	5	268	.839

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.707	5	0.541	1.229	.296
ภายในกลุ่ม	118.087	268	0.441		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .839 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .296 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 68ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

68ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	158	4.33	0.565	0.045
ญาติพี่น้อง	14	4.05	0.611	0.163
เฉพาะบิดา	3	4.44	0.268	0.155
เฉพาะมารดา	22	4.27	0.507	0.108
เพื่อน	50	4.35	0.589	0.083
อยู่คนเดียว	27	4.39	0.618	0.119

68ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.506	5	268	.771

68ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.343	5	0.269	.823	.534
ภายในกลุ่ม	87.458	268	0.326		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .771 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .534 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 69ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

69ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	158	4.39	0.579	0.046
ญาติพี่น้อง	14	4.12	0.430	0.115
เฉพาะบิดา	3	4.92	0.333	0.192
เฉพาะมารดา	22	4.48	0.620	0.132
เพื่อน	50	4.54	0.576	0.081
อยู่คนเดียว	27	4.48	0.644	0.124

69ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.650	5	268	.661

69ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.982	5	0.596	1.769	.119
ภายในกลุ่ม	90.321	268	0.337		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .661 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังแตกต่างกัน

ตาราง 70ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยัง จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

70ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	158	4.33	0.514	0.041
ญาติพี่น้อง	14	4.04	0.463	0.124
เฉพาะบิดา	3	4.52	0.360	0.208
เฉพาะมารดา	22	4.32	0.525	0.112
เพื่อน	50	4.42	0.550	0.078
อยู่คนเดียว	27	4.42	0.547	0.105

70ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.134	5	268	.984

70ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.841	5	0.368	1.352	.243
ภายในกลุ่ม	72.966	268	0.272		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .984 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .243 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 71ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

71ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.24	0.630	0.042
แยกกันอยู่	42	3.98	0.672	0.104

บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	12	4.17	0.689	0.199
--------------------------------	----	------	-------	-------

71ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.309	2	271	.735

71ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.454	2	1.227	3.004	.051
ภายในกลุ่ม	110.701	271	0.408		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .735 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .051 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ๓ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 72ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

72ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.29	0.652	0.044
แยกกันอยู่	42	4.24	0.684	0.106
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	12	3.89	0.783	0.226

72ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.174	2	271	.840

72ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.859	2	0.929	2.117	.122
ภายในกลุ่ม	118.935	271	0.439		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม

ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .840 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 73ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

73ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.34	0.576	0.039
แยกกันอยู่	42	4.21	0.551	0.085
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	12	4.33	0.534	0.154

73ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.450	2	271	.638

73ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.649	2	0.324	0.997	.370
ภายในกลุ่ม	88.152	271	0.325		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .638 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .370 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 74ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

74ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.43	0.580	0.039
แยกกันอยู่	42	4.40	0.624	0.096
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	12	4.42	0.564	0.163

74ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.408	2	271	.665

74ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.035	2	0.017	0.051	.951
ภายในกลุ่ม	93.267	271	0.344		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.

เท่ากับ .665 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .951 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 75ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

75ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.36	0.519	0.035
แยกกันอยู่	42	4.25	0.550	0.085
บิดาและ/หรือ มารดาเสียชีวิต	12	4.32	0.522	0.151

75ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.062	2	271	.940

75ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.424	2	0.212	0.772	.463
ภายในกลุ่ม	74.384	271	0.274		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 75 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .940 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุทินได้ค่า Sig. เท่ากับ .463 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอนุทินแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 76ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอาชีพของบิดา

76ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	101	4.21	0.646	0.064
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.25	0.812	0.203
พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.06	0.551	0.130
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.17	0.657	0.075
เกษตรกร	25	4.35	0.540	0.108
รับจ้าง	21	4.38	0.677	0.148
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	3.83	0.591	0.209
อื่นๆ	8	3.83	0.644	0.141

76ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.383	7	266	.213

76ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.883	7	0.555	1.351	.227
ภายในกลุ่ม	109.272	266	0.411		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงานกับกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .227 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 77ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของบิดา

77ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	101	4.22	0.604	0.060
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.52	0.709	0.177
พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.31	0.542	0.128
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.32	0.736	0.084
เกษตรกร	25	4.44	0.599	0.120
รับจ้าง	21	4.16	0.663	0.145
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	4.04	0.700	0.248
อื่นๆ	8	3.84	0.616	0.218

77ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.675	7	266	.693

77ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.081	7	1.012	2.366	.053
ภายในกลุ่ม	113.712	266	0.427		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .693 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .053 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมมูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 78ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพของบิดา

78ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	101	4.32	0.475	0.047
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.61	0.499	0.125
พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.39	0.465	0.110
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.24	0.632	0.072
เกษตรกร	25	4.43	0.549	0.110
รับจ้าง	21	4.46	0.709	0.155
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	4.00	0.724	0.256
อื่นๆ	8	4.09	0.702	0.248

78ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.018	7	266	.419

78ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.984	7	0.569	1.785	.090
ภายในกลุ่ม	84.816	266	0.319		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .419 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .090 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 79ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

79ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	101	4.36	0.528	0.053
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.69	0.453	0.113
พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.54	0.466	0.110
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.45	0.627	0.072
เกษตรกร	25	4.46	0.602	0.120

79ก (ต่อ)

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รับจ้าง	21	4.53	0.738	0.161
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	4.11	0.496	0.175
อื่นๆ	8	4.08	0.720	0.254

79ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.769	7	266	.614

79ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.786	7	0.541	1.607	.133
ภายในกลุ่ม	89.516	266	0.337		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .614 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .133 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 80ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามอาชีพของบิดา

80ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	101	4.31	0.445	0.044
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.62	0.342	0.085
พนักงานบริษัทเอกชน	18	4.44	0.417	0.098
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	77	4.30	0.579	0.066
เกษตรกร	25	4.42	0.547	0.109
รับจ้าง	21	4.47	0.668	0.146
พ่อบ้าน/ว่างงาน	8	4.04	0.527	0.186
อื่นๆ	8	4.03	0.667	0.236

80ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.389	7	266	.210

80ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.642	7	0.520	1.945	.063
ภายในกลุ่ม	71.165	266	0.268		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .210 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 81ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอาชีพของมารดา

81ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	66	4.29	0.596	0.073
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.29	0.816	0.198
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.02	0.613	0.141
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	4.16	0.666	0.072
เกษตรกร	16	4.42	0.537	0.134
รับจ้าง	25	4.19	0.674	0.135
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	4.09	0.638	0.098
อื่นๆ	4	4.25	0.500	0.250

81ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.854	7	266	.543

81ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.745	7	0.392	0.945	.472
ภายในกลุ่ม	110.410	266	0.415		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .543 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0

ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ ค่า Sig. เท่ากับ .472 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H'_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H'_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 82ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของมารดา

82ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	66	4.27	0.564	0.069
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.51	0.515	0.125
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.23	0.472	0.108
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	4.28	0.764	0.083
เกษตรกร	16	4.46	0.676	0.169
รับจ้าง	25	4.16	0.746	0.149
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	4.15	0.676	0.104
อื่นๆ	4	4.08	0.631	0.315

82ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.511	7	266	.164

82ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.614	7	0.373	0.840	.555
ภายในกลุ่ม	118.180	266	0.444		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .164 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .555 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสมคลุในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 83ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตามอาชีพ
ของมารดา

83ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	66	4.41	0.420	0.052
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.46	0.481	0.117
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.37	0.399	0.091
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	4.29	0.634	0.069
เกษตรกร	16	4.42	0.533	0.133
รับจ้าง	25	4.40	0.666	0.133
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	4.15	0.624	0.096
อื่นๆ	4	3.81	0.916	0.458

83ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.792	7	266	.089

83ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.588	7	0.513	1.600	.135
ภายในกลุ่ม	85.213	266	0.320		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.
เท่ากับ .089 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า

ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .135 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ χ^2 ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 84ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของมารดา

84ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	66	4.41	0.474	0.058
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.59	0.500	0.121
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.37	0.438	0.100
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	4.50	0.596	0.065
เกษตรกร	16	4.46	0.620	0.155

84ก (ต่อ)

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รับจ้าง	25	4.41	0.746	0.149
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	4.29	0.627	0.097
อื่นๆ	4	3.92	1.047	0.524

84ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.453	7	266	.184

84ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.841	7	0.406	1.193	.307
ภายในกลุ่ม	90.461	266	0.340		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .184 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .307 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 85ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามอาชีพของมารดา

85ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	66	4.38	0.385	0.047
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.50	0.440	0.107
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.31	0.338	0.077
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	85	4.36	0.582	0.063
เกษตรกร	16	4.42	0.522	0.130
รับจ้าง	25	4.38	0.664	0.133
แม่บ้าน/ว่างงาน	42	4.19	0.536	0.083
อื่นๆ	4	3.86	0.918	0.459

85ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.331	7	266	.025

จากตาราง 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเมียอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเมียอาชีพอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 86-ก ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

86ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	87	4.16	0.641	0.069
5 – 9 คน	104	4.20	0.641	0.063
10 คนขึ้นไป	83	4.22	0.657	0.072

86ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.033	2	271	.967

86ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.155	2	0.078	0.186	.830
ภายในกลุ่ม	113.000	271	0.417		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .967 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .830 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 87ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

87ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	87	4.18	0.672	0.072
5 – 9 คน	104	4.30	0.684	0.067
10 คนขึ้นไป	83	4.30	0.633	0.070

87ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.337	2	271	.715

86ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.820	2	0.410	0.926	.397
ภายในกลุ่ม	119.974	271	0.443		
รวม	120.794	273			

จากตาราง 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คนกับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คนมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.

เท่ากับ .715 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .397 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 88ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

88ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	87	4.28	0.519	0.056
5 – 9 คน	104	4.38	0.570	0.056
10 คนขึ้นไป	83	4.30	0.622	0.068

88ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.836	2	271	.434

88ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.470	2	0.235	0.721	.487
ภายในกลุ่ม	88.331	271	0.326		
รวม	88.800	273			

จากตาราง 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5–9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0–4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .434 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .487 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 89ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

89ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	87	4.46	0.555	0.060
5 – 9 คน	104	4.40	0.611	0.060
10 คนขึ้นไป	83	4.42	0.586	0.064

89ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.108	2	271	.898

89ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.157	2	0.078	0.228	.796
ภายในกลุ่ม	93.146	271	0.344		
รวม	93.302	273			

จากตาราง 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .898 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .796 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ๓ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 90ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

90ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	87	4.34	0.471	0.050
5 – 9 คน	104	4.36	0.547	0.054
10 คนขึ้นไป	83	4.32	0.550	0.060

90ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.463	2	271	.630

90ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.070	2	0.035	0.126	.881
ภายในกลุ่ม	74.738	271	0.276		
รวม	74.807	273			

จากตาราง 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5–9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .630 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุทินได้ค่า Sig. เท่ากับ .881 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุทินสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอนุทินแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอนุทินแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอนุทินแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 91ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตาม
ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

91ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงาน พิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	41	4.42	0.675	0.105
ไม่เคย	233	4.16	0.631	0.041

91ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทาง อารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.630	.428	2.470	272	.014

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับ
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อ
ทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
เท่ากับ .428 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย
พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05
ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มี
ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 92ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

92ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	41	4.36	0.598	0.093
ไม่เคย	233	4.25	0.676	0.044

92ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.371	.243	0.978	272	.329

จากตาราง 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .243 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .329 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 93ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

93ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	41	4.48	0.539	0.084
ไม่เคย	233	4.30	0.572	0.038

93 ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.278	.599	1.874	272	.062

จากตาราง 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .599 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .062 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 94ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

94ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงาน พิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	41	4.56	0.563	0.088
ไม่เคย	233	4.40	0.586	0.038

94ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.432	.512	1.576	272	.116

จากตาราง 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อ
ทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
เท่ากับ .512 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย
พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05
ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มี
ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่
แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 95ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

95ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	41	4.48	0.502	0.078
ไม่เคย	233	4.31	0.524	0.034

95ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.162	.688	1.896	272	.059

จากตาราง 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .688 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .059 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 96ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตาม
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

96ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	106	4.25	0.644	0.063
ไม่เคย	168	4.16	0.643	0.050

96ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทาง อารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.036	.849	1.074	272	.284

จากตาราง 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .849 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .284 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 97ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

97ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	106	4.37	0.653	0.063
ไม่เคย	168	4.19	0.665	0.051

97ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.029	.864	2.194	272	.029

จากตาราง 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .864 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 98ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตาม
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

98ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	106	4.45	0.520	0.050
ไม่เคย	168	4.24	0.586	0.045

98ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.406	.237	3.072	272	.002

จากตาราง 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .237 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 99ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

99ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	106	4.52	0.551	0.054
ไม่เคย	168	4.36	0.598	0.046

99ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.026	.872	2.207	272	.028

จากตาราง 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .872 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 100ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

100ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	106	4.45	0.480	0.047
ไม่เคย	168	4.27	0.539	0.042

100ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.967	.326	2.854	272	.005

จากตาราง 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .326 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 101ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

101ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	235	4.22	0.629	0.041
ไม่เคย	39	3.91	0.666	0.107

101ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทาง อารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.149	.700	3.083	272	.002

จากตาราง 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก

Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .700 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 102ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

102ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	235	4.30	0.654	0.043
ไม่เคย	39	4.05	0.699	0.112

102ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.159	.691	2.171	272	.031

จากตาราง 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .691 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 103ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจนจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

103ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	235	4.37	0.543	0.035
ไม่เคย	39	4.05	0.660	0.106

103ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.443	.119	3.261	272	.001

จากตาราง 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 104ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

104ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	235	4.46	0.536	0.035
ไม่เคย	39	4.19	0.785	0.126

104ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	7.909	.005	2.132	44.064	.039

จากตาราง 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก

Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 105ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

105ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	235	4.38	0.493	0.032
ไม่เคย	39	4.09	0.632	0.101

105x การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.401	.122	3.269	272	.001

จากตาราง 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 106ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

106ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.11	0.694	0.400
ไม่เต็มใจ	6	4.00	0.699	0.285
เฉยๆ	78	4.06	0.589	0.067
เต็มใจ	150	4.26	0.650	0.053
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	4.24	0.701	0.115

106ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.726	4	269	.575

106ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.349	4	0.587	1.426	.226
ภายในกลุ่ม	110.806	269	0.412		
รวม	113.155	273			

จากตาราง 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .575 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .226 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 107ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต
จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้
107ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.22	0.694	0.401
ไม่เต็มใจ	6	3.67	0.760	0.310
เฉยๆ	78	4.07	0.634	0.072
เต็มใจ	150	4.36	0.634	0.052
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	4.40	0.725	0.119

107ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.404	4	269	.806

107ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.128	4	1.782	4.217	.003
ภายในกลุ่ม	113.665	269	0.423		
รวม	120.794	273			

107ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.556	0.460	.833
	เฉยๆ	0.154	0.382	.997
	เต็มใจ	-0.133	0.379	.998
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.183	0.390	.994

107ง (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.556	0.460	.833
	เฉยๆ	-0.402	0.275	.712
	เต็มใจ	-0.689	0.271	.169
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.739	0.286	.158
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.154	0.382	.997
	ไม่เต็มใจ	0.402	0.275	.712
	เต็มใจ	-0.287	0.091	.043*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.337	0.130	.153
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.133	0.379	.998
	ไม่เต็มใจ	0.689	0.271	.169
	เฉยๆ	0.287	0.091	.043*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.050	0.119	.996
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.183	0.390	.994
	ไม่เต็มใจ	0.739	0.286	.158
	เฉยๆ	0.337	0.130	.153
	เต็มใจ	0.050	0.119	.996

จากตาราง 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .806 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต

แตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามึนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 108ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ขณะส่วนตนจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

108ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.28	0.474	0.274
ไม่เต็มใจ	6	3.82	0.694	0.283
เฉยๆ	78	4.09	0.526	0.060
เต็มใจ	150	4.42	0.527	0.043
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	4.50	0.644	0.106

108ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.771	4	269	.545

108ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.385	4	2.096	7.013	.000
ภายในกลุ่ม	80.415	269	0.299		
รวม	88.800	273			

108ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.458	0.387	.843
	เฉยๆ	0.188	0.322	.987
	เต็มใจ	-0.142	0.319	.995
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.227	0.328	.976
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.458	0.387	.843
	เฉยๆ	-0.270	0.232	.851
	เต็มใจ	-0.600	0.228	.142
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.685	0.241	.091
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.188	0.322	.987
	ไม่เต็มใจ	0.270	0.232	.851
	เต็มใจ	-0.330	0.076	.001*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.415	0.109	.007*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.142	0.319	.995
	ไม่เต็มใจ	0.600	0.228	.142
	เฉยๆ	0.330	0.076	.001*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.085	0.100	.949
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.227	0.382	.976
	ไม่เต็มใจ	0.685	0.241	.091
	เฉยๆ	0.415	0.109	.007*
	เต็มใจ	0.085	0.100	.949

จากตาราง 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .545 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

กัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 109ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.17	0.382	0.220
ไม่เต็มใจ	6	3.60	0.445	0.182
เฉยๆ	78	4.28	0.536	0.061
เต็มใจ	150	4.50	0.547	0.045
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	4.60	0.697	0.115

109ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.621	4	269	.169

109ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.829	4	1.957	6.160	.000
ภายในกลุ่ม	85.474	269	0.318		
รวม	93.302	273			

109ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.569	0.399	.728
	เฉยๆ	-0.112	0.332	.998
	เต็มใจ	-0.329	0.329	.909
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.430	0.338	.806

108ง (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.569	0.399	.728
	เฉยๆ	-0.682	0.239	.090
	เต็มใจ	-0.899	0.235	.006*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.100	0.248	.003*
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.112	0.332	.998
	ไม่เต็มใจ	0.682	0.239	.090
	เต็มใจ	-0.217	0.079	.110
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.318	0.112	.095
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.329	0.329	.909
	ไม่เต็มใจ	0.899	0.235	.006*
	เฉยๆ	0.217	0.079	.110
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.101	0.103	.917
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.430	0.338	.806
	ไม่เต็มใจ	0.100	0.248	.003*
	เฉยๆ	0.318	0.112	.095
	เต็มใจ	0.101	0.103	.917

จากตาราง 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .169 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe

เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่ามีนักศึกษารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 110ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

110ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	3	4.24	0.454	0.262
ไม่เต็มใจ	6	3.74	0.569	0.243
เฉยๆ	78	4.16	0.452	0.051
เต็มใจ	150	4.42	0.495	0.040
เต็มใจอย่างยิ่ง	37	4.50	0.613	0.101

110ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.177	4	269	.321

110ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.809	4	1.702	6.734	.000
ภายในกลุ่ม	67.999	269	0.253		
รวม	74.807	273			

110ง การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.500	0.356	.740
	เฉยๆ	0.082	0.296	.999
	เต็มใจ	-0.184	0.293	.983
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.261	0.302	.945

110ง (ต่อ)

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.500	0.356	.740
	เฉยๆ	-0.418	0.213	.429
	เต็มใจ	-0.684	0.209	.033*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.761	0.221	.020*
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.082	0.296	.999
	ไม่เต็มใจ	0.418	0.213	.429
	เต็มใจ	-0.267	0.070	.007*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.344	0.100	.021*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.184	0.293	.983
	ไม่เต็มใจ	0.684	0.209	.033*
	เฉยๆ	0.266	0.070	.007*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.077	0.092	.951
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.261	0.302	.945
	ไม่เต็มใจ	0.761	0.221	.020*
	เฉยๆ	0.344	0.100	.021*
	เต็มใจ	0.077	0.092	.951

จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุทินัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .321 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุทินัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุทินัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ดังนี้ คู่ที่ 1 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจ คู่ที่ 2 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจกับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง คู่ที่ 3 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจ คู่ที่ 4 คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 111ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

110ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	68	4.34	0.695	0.084
ไม่เคย	206	4.15	0.621	0.043

111ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทาง อารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.823	.365	2.116	272	.035

จากตาราง 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .365 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 112ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

112ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	68	4.34	0.693	0.084
ไม่เคย	206	4.24	0.655	0.046

112ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดง ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.279	.259	1.132	272	.259

จากตาราง 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 113ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตาม
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

113ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	68	4.43	0.607	0.074
ไม่เคย	206	4.29	0.554	0.039

113ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.383	.241	1.846	272	.066

จากตาราง 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .241 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .066 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 114ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

114ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	68	4.59	0.591	0.072
ไม่เคย	206	4.37	0.574	0.040

114ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.944	.332	2.693	272	.008

จากตาราง 114 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .332 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มี ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 115ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

115ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	68	4.47	0.563	0.068
ไม่เคย	206	4.30	0.503	0.035

115ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.607	.059	2.463	272	.014

จากตาราง 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .059 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะ
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตาราง 116 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ
สมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งทั้ง 7 ประการ

อุปนิสัย	Correlation coefficient								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I
A	-								
B	0.360**	-							
C	0.413**	0.548**	-						
D	0.334**	0.424**	0.397**	-					
E	0.224**	0.450**	0.393**	0.577**	-				
F	0.398**	0.452**	0.444**	0.434**	0.452**	-			
G	0.422**	0.301**	0.334**	0.247**	0.150**	0.498**	-		
H	0.263**	0.352**	0.284**	0.353**	0.303**	0.358**	0.529**	-	
I	0.271**	0.460**	0.397**	0.321**	0.287**	0.427**	0.380**	0.466**	-

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05

A คือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

B คือ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

D คือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

E คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

F คือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

G คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

H คือ อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง

I คือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

ตาราง 117 ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งทั้ง 7
ประการกับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาต่ำสุด	เกรดเฉลี่ยสะสม
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	0.118 (.051)	0.114 (.060)
อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	0.139* (.021)	0.101 (.094)
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	0.136* (.024)	0.129* (.033)
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	0.215** (.000)	0.156** (.010)
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	0.236** (.000)	0.160** (.008)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.097 (.108)	0.098 (.107)
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อน让别人เข้าใจเรา	0.033 (.592)	0.091 (.133)
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	0.074 (.220)	0.072 (.237)
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	0.149* (.014)	0.174** (.004)

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05

จากตาราง 117 พบว่าเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2
การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 7 การกลับ
เลี้ยวให้คมอยู่เสมอ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.139 0.136 0.215 0.236 และ
0.149 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และ
อุปนิสัยที่ 7 การกลับเลี้ยวให้คมอยู่เสมอ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.129 0.156
0.160 และ 0.174 ตามลำดับ